

Czy

S. Maria Celeste Crostarosa

znała

LECTIO DIVINA?

(lectio divina to moment osobistego spotkania z Bogiem)

„Jeżeli ktoś zapragnąłby wiedzieć, co jest tą potężną strzałą, którą nasz Bóg zranił niezliczoną liczbę serc swoich stworzeń, to mogę stwierdzić z nieomylną pewnością,

że jest nią SŁOWO BOŻE”.

(S. Maria Celeste Crostarosa)

„Duch mój jest już spokojny i nie lękam się niczego, trzymając się Ewangelii i podążając po śladach mojego ukochanego Jezusa”.

Maria Celeste intuicyjnie przeczuwała, że najwyższą normą jest dla niej życie Chrystusa zapisane w Ewangelii. Swoim *Regułom* nadała tytuł *Instytut i Reguły Najświętszego Zbawiciela zawarte w świętej Ewangelii*. Już we Wstępie

pisze: „**Wasze życie będzie opierać się na prawdach, których On naucza w świętych Ewangeliach, gdzie są ukryte wszystkie skarby nieba**”.

Siostra Maria Celeste poświęciła pięć swoich dzieł komentarzom do Ewangelii: *Ćwiczenia miłości Bożej na wszystkie dni roku*, *Ćwiczenia miłości na Wielki Post*, *Medytacje do świętych Ewangelii...*, *Medytacje adwentowe oraz Wewnętrzny Ogródek Bożej miłości*.

W epoce, kiedy odradzano czytanie Pisma świętego i zabraniano czytać je w językach narodowych, siostra Maria Celeste potrafiła zauważyć bogactwo słowa Bożego i starała się je wyjaśniać swoim zakonnicom.

Można więc jednoznacznie powiedzieć, że pierwszym źródłem jej duchowości jest Pismo Święte, czytane, medytowane, nieustannie cytowane. W najbardziej obszernym dziele (600 stron), w *Ogródku wewnętrznym* Ewangelia jest szeroko komentowana (ok. 450 cytatów) wraz ze Starym Testamentem czytany w kluczu eschatologicznym. Nie są to cytaty okazjonalne, jakie można spotkać w pismach innych zakonnic, zapamiętane przez recytowanie Oficjum lub wysłuchanie kazań. Są to cytaty, które suponują uważną i medytacyjną lekturę historii biblijnej, interpretowanej i komentowanej dla zobrazowania realizacji planu Ojca w duszach.

Dynamika LECTIO DIVINA

1. LECTIO: Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty. Słowo Boże, które zostało spisane, jest ciągle słowem, które musi być przez ciebie usłyszane i przyjęte całą istotą.

- Znajdź sobie miejsce, które pomoże Ci wyciszyć się zewnątrz i wewnątrz.
- Czytaj wybrany tekst słowa Bożego powoli i półgłosem. Takie czytanie pomaga uczestniczyć w lekturze całym ciałem i ułatwia zapamiętywanie.
- Staraj się czytać tekst całym sobą: całym umysłem, sercem i wolą.
- Spróbuj odnaleźć w tekście „**słowo kluczowe**”, które pozwala uchwycić jego główne przesłanie.

2. MEDITATIO: Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „**co Bóg mówi do mnie?**”.

Medytacja jest to stopniowe wprowadzenie w tajemnicę Słowa: pilne skupienie twojego umysłu i poszukiwanie ukrytej prawdy. Koncentruj się na Słowie, a nie na sobie. Bogactwo Słowa będzie Ci pomagało poznać i zrozumieć siebie. Zatrzymaj się nad fragmentem, który przykuł twoją uwagę. Przyłgnij do słowa nowego, które cię zadziwia, niepokoi. Powtarzaj je i rozważaj. Jak Maryja zachowuj Słowo w sercu i czekaj na światło i zrozumienie.

- Rozpocznij lekturę cichym głosem.
- Powtarzaj Słowo lub zdanie, które przykuwa twoją uwagę – tzn. powiąż Słowo lub zdanie z jakimś innym Słowem Pisma, które przychodzi ci na myśl.
- Staraj się zachować i strzec Słowa w sercu, które najbardziej do ciebie przemówiły.

3. ORATIO: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie – owocami wcześniejszej „lectio” i „meditatio”. Pozwól Bogu zstąpić do serca i mów do niego we własnym sercu. Wsłuchaj się w poruszenia własnego serca. Wyrażaj je szczerze przed Bogiem: uwielbiaj, dziękuj i proś.

- Uwielbiaj Boga i dziękuj Mu za to Kim jest w twoim życiu.
- Przywołaj na pamięć co Bóg uczynił w historii twojego życia.
- Błagaj Go, proś, wołaj, wyrażaj swoje cierpienie.
- Możesz tak się modlić w każdej chwili, w wybranym czasie, podczas Eucharystii i Liturgii Słowa, różańca.

4. CONTEMPLATIO: Trwaj przed Bogiem całym sobą. **Módl się obecnością.** Trwaj przy Bogu. Kontemplacja to czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Rozmowa serca z Sercem. Jest to godzina nawiedzenia Słowa.

- Staraj się milczeć i pozostawać w bezruchu, w skupieniu.
- Otwórz się na łaskę kontemplacji, czyli bądź z Bogiem tam gdzie On przebywa.
- Trwaj w doświadczeniu oczekiwania i spojrzenia. Najważniejsze jest przebywanie w głębokiej więzi z Nim Samym.
- Staraj się patrzeć Jego oczyma na siebie, na drugich, na wydarzenia i pozwól, aby wszystko przenikała Jego łaska. Kiedy zaczniesz widzieć z perspektywy Boga, wtedy zaznasz pokoju.

Zadanie domowe:

1. Czy przeczytałam w swoim życiu całe Pismo Święte, czyli Stary i Nowy Testament? Mogę uczynić to kolejny raz, według otrzymanej książeczki.
2. W dowolnym dniu Wielkiego Tygodnia, spotkam się ze Słowem Bożym w metodzie lectio divina:
3. Pn: J 12, 1-11; Wt: J 13,21-33.36-38
4. Śr: Mt 26, 14- 25 Czw: J 13, 1-15
5. Pt: J 18, 1-19,42 i J 19, 28 – 37
6. Sb: Mt 28, 1 - 10